

Резюме плану управління ризиками для лікарського засобу

АЗИТРОМІЦИН-КР, порошок гранульований для оральної суспензії, 200 мг/5 мл [AZITHROMYCIN]

VI.2.1. Огляд епідеміології захворювання

Інфекції верхніх дихальних шляхів (бактеріальний фарингіт/тонзиліт, синусит, середній отит) - це захворювання, пов'язані з патологіями вуха, носа і горла. Причинами захворювань є: переохолодження, одяг не по погоді, перебування на холоді довгий час, купання у воді низької температури тощо; слабкий імунітет; різкий перепад температур, сезонний перехід; бактерії; віруси, інфекції - основна причина сезонних хвороб; алергічні реакції; стресові ситуації. До профілактики захворювань ЛОР-органів можна віднести здоровий спосіб життя, раціональне харчування, не переохолоджуватися, частіше мити руки, уникати масових скупчень людей, особливо в період епідемії. В Україні показник поширеності гострих ринітів, риносинуситів та ринофарингітів досяг 489,9 випадків на 10 000 населення, а захворюваність 5–15 випадків на 1 000 населення залежно від сезону.

Інфекції нижніх дихальних шляхів (бактеріальний бронхіт, інтерстиціальна та альвеолярна пневмонія, загострення хронічного бронхіту) - це гострі інфекційні захворювання, що виникають внаслідок попадання інфекційних агентів за допомогою повітряно-крапельного механізму зараження. Ураження дихальних шляхів займають провідне місце в інфекційній патології різних органів і систем. Незважаючи на переконання про сприятливість протікання більшості респіраторних інфекцій, не можна забувати про те, що пневмонія (запалення легенів) посідає перше місце серед причин смертей від інфекційних захворювань, а також входить до п'ятірки загальних причин смерті.

Інфекції шкіри та м'яких тканин:

Хронічна мігруюча еритема (початкова стадія хвороби Лайма) - природно-вогнищеве захворювання, яке характеризується ураженням шкіри, нервової системи, серця, нерідко приймає хронічний перебіг. Людина заражається в природних вогнищах хвороби Лайма. Передача інфекції відбувається при укусі кліща, а також при попаданні випорожнень кліща на шкіру, при втиранні під час розчісувань. У разі розриву кліща, при неправильному його видаленні, збудник може потрапити в рану. Можливе зараження при вживанні сирого козиного або коров'ячого молока інфікованих тварин.

Профілактика хвороби Лайма полягає в дотриманні заходів індивідуального захисту від нападу кліщів; заходи специфічної профілактики не розроблені.

Бешихове запалення - інфекційно-алергічна хвороба людини з групи інфекцій зовнішніх покривів. Локалізація – нижні кінцівки, обличчя, вушні раковини.

Бешиха нижніх кінцівок (найбільш частий варіант локалізації) зазвичай виникає в осіб старше 50 років на тлі варикозно-розширених вен. Джерело інфекції - хворі на бешиху та інші стрептококові інфекції (ангіна, скарлатина, фарингіт, пневмонія). Зараження відбувається через невеликі ушкодження шкіри (садно, подряпина, укол) або слизові

оболонки. Частіше хворіють жінки середнього віку. Профілактикою захворювання є запобігання травм шкіри, ангіни, лікування стрептококових захворювань, загартовування організму.

Імпетиго — заразне захворювання шкіри, яке викликається стрептококами і стафілококами. Важлива роль у виникненні імпетиго належить мікротравмам, а також потрапляння на неї патогенних штамів коків. І може бути первинним і вторинним (як ускладнення різних дерматозів, наприклад екземи, корости, педикульозу, що супроводжуються свербінням). Профілактика передбачає дотримання правил особистої гігієни. Особи, які працюють в дитячих і медичних установах, при захворюванні імпетиго не повинні допускатися до роботи до моменту одужання. Дітей, хворих імпетиго в пологовому будинку чи дитячому закладі, слід ізолювати, при цьому в пологовому відділенні необхідно провести дезінфекцію.

Вторинні піодерматози - це гнійно-запальні захворювання шкіри, які викликані гноєрідною мікрофлорою. Біля однієї третини всіх захворювань шкірних покривів представлено різними піодерміями (гнійними ураженнями шкіри). Існують первинні і вторинні піодермії. Первинні з'являються при ураженні ще здорової шкіри. А ось вторинні - це ускладнення різних захворювань, в ході яких можливо травмування шкірних покривів через свербіння. Такі захворювання, як короста, цукровий діабет і екзема часто ускладнюються піодерміями. До основної групи ризику цього захворювання відносяться люди, які страждають на цукровий діабет, хворобами травної системи, що мають проблеми з функцією кровотворення, а також вітамінного балансу. Місцевий імунітет теж пригнічується такими станами, як ожиріння і виснаження.

Фактори ризику: переохолодження/перегрів організму, травми шкіри, порушення гігієни шкірних покривів, контакт з хворою людиною, предметами його побуту, вогнища хронічної інфекції в організмі, зниження імунітету, авітаміноз, ендокринні захворювання, захворювання шлунково-кишкового тракту.

VI.2.2. Резюме результатів лікування

Лікарські засоби, до складу яких входить Azithromycin, широко використовуються у світі. Згідно з літературними даними було проведено багато клінічних випробувань, що підтверджують ефективність та безпечність застосування Azithromycin.

Було проведено дослідження з ефективності препарату Азитроміцин, порошок гранульований 200 мг/5 мл та іншого ЛЗ, з діючою речовиною Azithromycin, 200 мг/5 мл для лікування пневмонії у дітей. У дослідженні прийняло участь 68 пацієнтів дитячого віку (від 6 до 14 років). Препарат призначався у дозі 10 мг/кг маси тіла один раз на добу протягом 3 днів. Результати дослідження показали, що позитивна клінічна динаміка відмічалася вже на 3-й день після початку лікування у дітей обох груп. Зменшилися прояви інтоксикаційного синдрому: температура тіла знизилася до субфебрильних (37,1—38,0 °C) величин, підвищився апетит, зменшилися слабкість та нездужання, діти стали активними, кашель став продуктивним. Застосування препарату Азитроміцин показало добру переносимість та відсутність побічних реакцій.

Було проведено дослідження з ефективності препарату Азитроміцин, порошок гранульований 200 мг/5 мл та іншого ЛЗ, з діючою речовиною Azithromycin, 200 мг/5 мл для лікування інфекційно-запальних захворювань у дітей. У дослідженні прийняло участь 60 пацієнтів дитячого віку (від 2 до 7 років). Препарат призначався у дозі 10 мг/кг маси тіла один раз на добу протягом 3 днів. В результаті лікування спостерігалось покращення клінічної картини захворювання (зменшення кашлю, задишки, болю в грудній клітині при диханні, нормалізація температури тіла).

VI.2.3. Невідомі дані щодо ефективності лікування — відсутні.

VI.2.4. Резюме проблем безпеки

ВАЖЛИВІ ІДЕНТИФІКОВАНІ РИЗИКИ

Ризик	Що відомо	Запобіжні заходи
Застосування у дітей до 15 кг.	Дітям до 15 кг не рекомендується застосовувати дану лікарську форму. Азитроміцин слід розглядати для лікування пневмонії у дітей, викликані нетиповими бактеріями. В Україні за період 2005–2014 р. виявлено тенденцію до зростання показників хвороб органів дихання.	Виникнення побічних реакцій можна попередити, уникаючи застосування препарату у дітей, вага яких менше 15 кг. При появі побічних реакцій необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.
Алергічні реакції.	Практично будь-який медичний засіб може викликати алергічні реакції. Азитроміцин протипоказаний пацієнтам з відомою алергією до активної речовини або будь-якої з допоміжних речовин. За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, алергічні захворювання (АЗ) займають одне з перших місць у структурі захворюваності. У 20% населення Європи проявляються різноманітні алергічні реакції, а в деяких екологічно несприятливих регіонах, їх кількість сягає 40-50%.	Алергічні реакції можна попередити, уникаючи застосування препарату у пацієнтів групи ризику. При появі побічних реакцій необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.

Серйозні шкірні алергічні реакції.	Відомо, що препарат може викликати серйозні алергічні реакції з боку шкіри. В Україні, за даними фармаконагляду, побічні реакції алергічного генезу складають 57,24% (ураження шкіри серед них складають 37,22 %).	Серйозні шкірні реакції можна попередити, уникаючи застосування препарату у пацієнтів групи ризику. Азитроміцин протипоказаний пацієнтам з відомою алергією до діючої речовини, до будь-якого іншого компонента препарату або інших макролідних антибіотиків. При появі побічних реакцій з боку шкіри необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.
Діарея.	Відомо, що при застосуванні антибактеріальних препаратів, включаючи азитроміцин, можливий розвиток діареї. Лікування антибактеріальними засобами змінює нормальну флору товстого кишечника, що призводить до надмірного росту бактерій, що викликають діарею.	Необхідно з обережністю застосовувати Азитроміцин. При появі побічних реакцій з боку шлунково-кишкового тракту необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.
Одночасне застосування Азитроміцину з ЛЗ інших фармакологічних груп (антацид, аторвастатин, дигоксин та циклоспорин).	Відомо, що треба з обережністю застосовувати ЛЗ, враховуючи супутнє лікування гострих та хронічних захворювань організму.	Перед застосуванням ЛЗ, треба ретельно проаналізувати супутнє лікування ЛЗ інших фармакологічних груп. У разі появи побічних реакцій необхідно припинити застосування ЛЗ та звернутися до лікаря.
Дисфункція печінки.	Відомо, що препарат може викликати порушення нормальної роботи печінки. Фактори ризику, що підвищують ймовірність захворювання печінки: переливання крові, цукровий діабет, ожиріння, надмірне застосування лікарських засобів, що впливають на функцію печінки.	Дисфункцію печінки можна попередити, уникаючи використан-ня препарату пацієнтам з тяжкими порушеннями функції печінки. У разі появи побічних реакцій з боку печінки необхідно припинити застосування ЛЗ та звернутися до лікаря.
Захворювання нирок.	Відомо, що препарат може викликати порушення нормальної роботи нирок. До групи ризику захворювання нирок належать люди з підвищеним артеріальним тиском, цукровим	Побічні реакції з боку нирок можна попередити, уникаючи використан-ня ЛЗ пацієнтам з захворюваннями нирок. У разі появи побічних реакцій з боку нирок необхідно припинити

	діабетом, зайвою вагою, люди після 50 років, курці та люди з обтяженою спадковістю.	застосування ЛЗ та звернутися до лікаря.
Загострення симптомів м'язової слабкості.	Відомо, що можливі випадки міастенічного синдрому та загострення симптомів м'язової слабкості у пацієнтів, які отримують азитроміцин.	Загострення симптомів м'язової слабкості можна попередити, уникаючи застосування препарату у пацієнтів групи ризику. У разі появи побічних реакцій необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.
Застосування у хворих із захворюваннями серця.	Відомо, що застосування препарату може викликати сильне серцебиття, порушення ритму серця та інші реакції з боку серця. Факторами ризику розвитку захворювань серця є: вік, стать, спадковість, паління, нездорове харчування, низький рівень фізичної активності, надмірне споживання алкоголю, надмірна вага тіла, підвищений артеріальний тиск, стрес, тривога.	Побічні реакції можна попередити, уникаючи застосування препарату у пацієнтів із захворюваннями серця. У разі появи побічних реакцій з боку серця необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.
Зміни в клінічному аналізі крові.	Відомо, що при одночасному застосуванні азитроміцину та деяких ЛЗ можливе виникнення патологічних змін в клінічному аналізі крові.	Виникнення патологічних змін крові можна попередити, уникаючи одночасного застосування азитро-міцину та деяких інших ЛЗ. У разі виникнення відхилень в аналізі крові слід припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.
Застосування з ЛЗ, що зменшують згортання крові.	Відомо, що при одночасному застосуванні азитроміцину та ЛЗ, що зменшують згортання крові, виникає ризик кровотеч. За останній час у структурі загальної смертності населення України питома вага серцево-судинної патології зросла до 64%.	Ризик виникнення кровотеч можна попередити, уникаючи застосування азитроміцину з ЛЗ, що зменшують згортання крові. У разі виникнення побічних реакцій, необхідно припинити прийом ЛЗ та звернутися до лікаря.

ВАЖЛИВІ ПОТЕНЦІЙНІ РИЗИКИ

Ризик	Що відомо
-------	-----------

Одночасне застосування алкалоїдів ріжків та макролідних антибіотиків.	Відомо, що через теоретичну можливість ерготизму азитроміцин не слід призначати одночасно з похідними ріжків.
Повторне зараження.	Відомо, що як і у випадку з іншими антибактеріальними препаратами, при застосуванні Азитроміцину існує можливість виникнення повторного зараження іншим інфекційним захворюванням, що може призвести до значного ускладнення стану хворого.
Використання у пацієнтів з неврологічними та психічними захворюваннями.	Відомо, що при застосуванні ЛЗ можливе виникнення побічних реакцій з боку нервової системи та психіки. До групи ризику належать пацієнти з психічними та неврологічними розладами.

ВІДСУТНЯ ІНФОРМАЦІЯ

Ризик	Що відомо
Використання для профілактики та лікування МАС (Мікобактеріум авіум комплекс) у дітей.	Відомо, що безпека та ефективність для профілактики або лікування Мікобактеріум авіум комплексу у дітей не встановлені.
Тривале використання.	Відомо, що Азитроміцин призначається короткими курсами по 3—5 днів.
Застосування у період вагітності або годування груддю.	Відомо, що застосування препарату у період вагітності або годування груддю не рекомендується.

VI.2.5. Резюме заходів з мінімізації ризиків для кожної проблеми безпеки

Для всіх лікарських засобів є інструкції для їх медичного застосування, що містять інформацію про застосування лікарського засобу, про ризики та рекомендації щодо їх мінімізації. Запобіжні заходи, що містяться в цьому документі, є рутинними заходами з мінімізації ризиків. Препарат Азитроміцин не має додаткових заходів для мінімізації ризиків.

VI.2.6. План післяреєстраційного розвитку (заплановані заходи у післяреєстраційному періоді)

ПЕРЕЛІК ДОСЛІДЖЕНЬ В ПЛАНІ ПІСЛЯРЕЄСТРАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ – не заплановано проведення досліджень.

ДОСЛІДЖЕННЯ, ЩО Є УМОВОЮ ОТРИМАННЯ РЕЄСТРАЦІЙНОГО ПОСВІДЧЕННЯ – відсутні.

VI.2.7. Зведена таблиця змін до плану управління ризиками – відсутня.